

ernæringstilstand eller helbredstilstand gør det påkrævet, ligeledes under pålæg af daglige bøder forbyde brugen af det for et tidsrum af indtil 2 måneder, hvilken frist kan forlænges, dog kun for et tidsrum af 2 måneder ad gangen. De nævnte pålæg, der kun kan udfærdiges efter indhentet erklæring fra en dyrlæge, skal foreligge skriftligt og indeholde oplysning om den i stk. 2 nævnte frist for sagens indbringelse for kredsdyrlægen. Dyrets ejer har ret til at udpege den dyrlæge, som skal afgive erklæring. Ønsker han ikke at benytte denne ret, eller opgiver han ikke inden 24 timer til politiet, hvilken dyrlæge han ønsker benyttet, vælges dyrlægen af politiet.

Stk. 2. Den, overfor hvem der i medfør af stk. 1 meddeles pålæg, kan begære spørgsmålet, om der er grundlag for pålægget, indbragt for kredsdyrlægen indenfor en frist af 3 dage fra pålæggets meddelelse. I tilfælde, hvor dyrets ejer har benyttet den ham ifølge stk. 1 tilkommende ret til at udpege dyrlæge og dennes erklæring går ud på, at der ikke er grundlag for noget pålæg, kan politiet indenfor en frist af 3 dage afæske kredsdyrlægen en erklæring. Såfremt kredsdyrlægens erklæring giver grundlag for, at det tidligere meddelte pålæg opretholdes, eller at der nu meddeles pålæg, underrettes ejeren herom med tilkendegivelse af, at han ved henvendelse til politiet inden 14 dage fra pålæggets modtagelse kan begære sagen indbragt for retten.

Stk. 3. Fremkommer rettidig begæring til politiet om retslig afgørelse, påhviler det politiet at foranledige pålægget prøvet af retten enten under den mod pågældende eventuelt rejste sag for overtrædelse af nærværende lov eller under en for vedkommende underret rejst særlig sag. Indbringelse for domstolene af spørgsmålet om retsgyldigheden af det meddelte pålæg medfører ikke udsættelse af dette.

Stk. 4. Rettens afgørelse vedrørende pålægget træffes ved kendelse, der ikke kan indbringes for højere ret.

Stk. 5. Såfremt dyrlægens eller kredsdyrlægens erklæring giver grundlag for meddelelse af pålæg, er dyrets ejer pligtig at afholde de med erklæringen forbundne udgifter. Forsåvidt angår kredsdyrlægens erklæring, gælder dette dog kun, dersom sagen af ejeren er begæret indbragt for kredsdyrlægen, og kun de

positive udgifter til befordring m.v. vil være at erstatte.

§ 14. I tilfælde, hvor der til trods for pålæg i medfør af § 13, stk. 1, fortsat finder underernæring sted af et dyr, eller hvor mishandling af et dyr foreligger, kan politiet fjerne dyret og enten for ejerens regning anbringe det andetsteds eller, såfremt dets tilstand er sådan, at det efter indhentet erklæring fra kredsdyrlægen ikke bør leve, lade det aflive. Udgifterne, der er forbundet dermed, påhviler den pågældende.

§ 15. Det påhviler enhver dyrlæge, som tilser et tilskadekommet eller sygt dyr, om hvilket han mener, at det ikke kan helbredes, og at det vil medføre unodig lidelse at lade det leve, straks at foranledige det dræbt, såfremt ejeren erklærer sig enig heri, og hvis dyret er forsikret, forsikringsselskabets samtykke foreligger. Er disse betingelser ikke fyldstgjort, påhviler det dyrlægen omgående at indberette forholdet til politiet.

Stk. 2. Når politiet modtager sådan indberetning, indhentes der straks erklæring fra kredsdyrlægen, medmindre ejeren og, hvis dyret er forsikret, forsikringsselskabet erklærer sig indforstået med aflivningen.

Stk. 3. Kommer politiet ad anden vej til kundskab om, at et sygt eller tilskadekommet dyr befinder sig i en sådan tilstand, at betingelserne for dets aflivning i medfør af stk. 1 må antages at foreligge, indhentes der ligeledes erklæring fra en dyrlæge. Om ejerens ret til at udpege dyrlægen gælder det i § 13, stk. 1, anførte. Går dyrlægens erklæring ud på, at dyret bør aflives, sker aflivningen straks, såfremt ejeren erklærer sig enig heri, og, hvis dyret er forsikret, forsikringsselskabets samtykke foreligger. Er disse betingelser ikke fyldstgjort, indhenter politiet straks erklæring fra kredsdyrlægen. I tilfælde, hvor dyrets ejer har benyttet den ham tilkommende ret til at udpege dyrlæge og dennes erklæring går ud på, at der ikke er tilstrækkelig grund til aflivning, kan politiet ligeledes indhente erklæring fra kredsdyrlægen.

Stk. 4. Dersom den fra kredsdyrlægen i medfør af stk. 2 eller stk. 3 indhentede erklæring går ud på, at dyret bør aflives, skal aflivning straks finde sted.

Stk. 5. Såfremt et dyr, der kræves aflivet, er anbragt hos en anden end ejeren, skal der